

atter vil blive Resultatet af dette Aars Forhandlinger, er det vanskeligt at spaa; men hvis Thinget under den nuværende politiske Situation, trods Alt, indlader sig paa at give den nuværende Regjering en Finantslov, hvis den bevilger den de Penge, som forlanges paa Finantslovsforslaget, med de Ændringer, som den videre Behandling vil medføre, hvis Thinget bevilger Regjeringen et paa Regjeringens Finantsplan grundet Budget, er det bedst, at Folkethinget er klar over, hvad det herved gjør, hvorledes det underkender sin egen Magt, og de politiske og finantsielle Grundanskuelser, som Folkethinget ellers holder fast paa. I Virkeligheden kunde man sige, at Regjeringens hele Finantspolitik grunder sig paa § 28. I denne elastiske Paragraf samles Alt, som Regjeringen ønsker og attraar, og skjøndt den i Almindelighed er det samme tomme Rum ved Finantslovsforslagets endelige Vedtagelse som ved dets Fremlæggelse, er det alligevel det Sted, paa hvilket alle Regjeringens Forhaabninger gaa ud. Det ærede Medlem, som sidder ved min Side (Monrad), yttrede igaar en Øyst til at faae at vide, hvorledes Regjeringens Finantslovsforslag vilde komme til at se ud, naar der paa § 28 stod det, som Regjeringen ønskede at sætte derind, hvorledes saa Ballancen vilde opgjøres. Jeg kan forstaa det ærede Medlems Interesse derfor, skjøndt jeg ikke deler den; thi det Afgjørende er, at det er et øresløst Spørgsmaal, vi vide Allesammen, at der aldrig vil komme til at staa paa § 28 det, som den nuværende Regjering ønsker at sætte derind. I Virkeligheden har den høie Regjering ingen Midler til at sætte det derpaa; men paa den anden Side skulle vi holde fast, at naar vi Aar efter Aar vedtage et Finantslovsforslag, der er grundet paa Regjeringens finantsielle Anskuelser, give vi den i Virkeligheden Pengemidler til at udføre det, som den ikke er i Stand til ved Lovforslag at iværksætte igjennem § 28. Naar Finantslovsforslaget efter Grundlovens Bestemmelse strax skal fremlægges for den sammentraadte Rigsdag, saa er jo Meningen tildels den, at Finantslovsforslaget indeholder i sig hele Regjeringens plan for det kommende Aar, Regjeringens politiske Anskuelse om, hvorledes Landet bør styres, og hvorledes Regjeringen bør føres, idet det paa den ene Side giver Oplysning om, hvorledes Regjeringen tænker sig at ville faae sine Penge ind, altsaa om det hele Skattesystem, og paa den anden Side oplyser, hvorledes den vil anvende de Penge, den faar ind, altsaa Forvaltningen overhovedet. Regjeringen trækker saaledes en Regel paa dette Things Flertal,

og det er da ikke urimeligt strax at afgive et Skjøn om, hvorvidt man vil honorere denne Regel eller ej. Nu har Praxis udviklet sig paa en egen Maade. Det Naturlige var, at naar et saadant Lovforslag forelægges og indeholder Skatter, som vi ikke synes om, og betegner en Forvaltning, som vi ikke finde rigtig, at vi da sagde, at et saadant Finantslovsforslag ville vi ikke have Noget at gjøre med. Men det sker ikke, Praxis har i Stedet derfor udviklet sig til, at den Behandling af Finantsloven, der burde være den afgjørende, kun er en foreløbig, og i Virkeligheden har Thinget med sin bekjendte Langmodighed og med sin store Godmodighed i Stedet for at optage Kampen paa alle de Punkter, hvor det maatte have Øyst til at føre den, efterhaanden vænnet sig til at se med Velvillie paa Finantslovsforslaget, givet sig til at forhandle Enkelthederne, med Nysgjerrighed set paa, hvad Forslaget indeholder, og saaledes tabt det Store af Sigte, medens man beskæftiger sig med det Smaa.

Naar man ser hen til dette Finantslovsforslag og det fra foregaaende Aar, saa viser det sig, at Regjeringens eneste Formaal er at dyngte Penge op. Regjeringen kan ikke iværksætte de Foranstaltninger, den vil træffe, dertil har den ingen Magtmidler, og saa hævner eller trøster den sig ved at samle Penge op og lade dem ligge hen i Statskassen. Det er let at se, hvorledes den kan gjøre det. Se vi hen til, hvad der i Diebliffet er i Statskassen, saa findes det i to Afdelinger, en Reservecfond paa 20 Millioner, og en Kassebeholdning paa 43 Millioner, altsaa ialt 63 Millioner. Paa det forelagte Finantslovsforslag staa Udgift og Indtægt i et saadant Forhold til hinanden, at der er et Overskud paa henved 2 Mill. Det vil altsaa sige, at hvis Finantslovsforslaget vedtages i den Form, hvori det er forelagt, saa vil der blive en Beholdning paa 65 Mill. Sidste Gang, da Kassebeholdningen opgjordes, var den 39 Mill., og paa dette Finantslovsforslag 43 Mill., saa at Fremgangen i Virkeligheden er 4 Mill., og det er ikke urimeligt, at der vil komme en lignende Fremgang i det kommende Aar. Vi faae da en Beholdning paa ialt 67 Mill. Det er nu interessant at se, hvorledes den er kommen til Stede, og jeg skal i den Henseende henvise til de allersidste Aars Finantsregnskaber. Tager man Finantsregnskabet for 1882—83, saa finder man, at Indtægten, der paa Finantsloven var ansat til 49 $\frac{3}{4}$ Mill., efter Regnskabet udgjorde 53 $\frac{1}{2}$ Mill., og her bliver altsaa et Overskud af 3 $\frac{3}{4}$ Mill. Desuden viste den paa Finantsloven budgetterede